

kan sige, hvor lang Tid der vil gaa, inden de Forarbejder, som kunne være nødvendige, før man kan lade Loven træde ud i Livet, ere tilendebragt. Og dette er Tilfældet med Hensyn til de tre af de Love, som det ærede Medlem har nævnt.

Først og fremmest gælder dette den velbekendte Pryglelov. Der var der en Række af Forberedelser at træffe, før den kunde træde ud i Livet, idet der jo nemlig i Loven findes Forskrifter om, at der under Fængsel paa sædvanlig Fangekost — som efter Loven vil blive benyttet i langt større Udstrækning end tidligere — skal finde Arbejdstvang Sted, hvorved det var nødvendigt, at man først skulde forvise sig om, hvorvidt det var muligt i de forskellige Arresthuse at skaffe det Arbejde, som var nødvendigt, og paa hvilken Maade man skulde bære sig ad i de Arresthuse, hvor det maatte vise sig ikke at være muligt. Angaaende dette blev der saa ført en Række Forhandlinger med alle de forskellige Retsbetjente, som ere Inspektører for Arresthuse, og det er ganske naturligt, at denne Forhandling kunde trække ud og saaledes bevirke, at Loven ikke kunde komme i Lovtidende, før man var sikker paa, at det vilde være muligt at anvende Loven paa dette Omraade fra den Dag, den kom til at træde i Kraft. Det vilde jo have været ganske bagvendt, om man uden videre straks vilde have sat Loven i Lovtidende og da vilde have udsat sig for og virkelig ogsaa vilde have oplevet, at naar Loven skulde træde i Kraft og anvendes, var dens Anvendelse umulig, fordi de Forberedelser ude omkring, som vare Forudsætningen for dens Anvendelse, endnu ikke vare og ikke kunde være færdige.

Noget ganske lignende gælder med Hensyn til Loven om Kødkontrol. Denne Lov forudsætter udtrykkelig en Række vedtægtsmæssige Bestemmelser, truffet rundt omkring i de forskellige Kommuner og stadfæstede dels af Justitsministeriet og dels af Landbrugsministeriet. Det er en Selvfølge, at denne Lov egnede sig ikke til at indrykkes i Lovtidenden lige straks, idet det ellers vilde ske, hvis den var indrykket i Lovtidenden straks, at Loven den Dag, den traadte i Kraft, ikke kunde komme til at virke, fordi de nødvendige Forudsætninger, som Loven selv indeholdt, endnu ikke vare opfyldte. Det er Grunden til, at det ogsaa varede et Stykke Tid, inden denne Lov kunde komme i Lovtidenden.

Noget ganske lignende er Tilfældet med

Loven om Tvangsakkord uden for Konkurs. Denne Lov forudsætter jo som et ganske nødvendigt Middel for sin Virksomhed en Række af Tillidsmænd rundt omkring i Landet. Loven giver selv Anvisning paa, hvorledes disse Tillidsmænd som Regel skulle tilvejebringes, nemlig ved Forslag af en Række forskellige Foreninger. Som Følge deraf begyndte man fra Justitsministeriets Side, straks efter at Loven var stadfæstet i Statsraadet, med at indrykke en Bekendtgørelse i Statstidende, hvori man opfordrede disse Foreninger til at fremkomme med deres Forslag. Der fremkom saa i Løbet af en ret lang Tid en overordentlig stor Mængde Forslag, som alle sammen have skullet gaas igennem, og hvorom der i mange Tilfælde skulde indhentes ny Oplysninger, og det er igen det, som har medført, at denne Lov først paa et ret sent Tidspunkt har kunnet komme i Lovtidenden. Jeg kan kun om denne Lov sige det samme som om de andre, nemlig at det vilde have været ganske bagvendt, om den var bleven sat i Lovtidende straks paa et Tidspunkt, hvor man kunde vide, at den den Dag, den traadte i Kraft, dog ikke kunde komme til at virke, fordi de i Loven selv udtalte Forudsætninger endnu ikke vare til Stede. Forholdet er dette, at man i den Henseende ogsaa maa have et vist Raaderum, og for saa vidt det i nogle Tilfælde skulde vise sig, enten at Administrationen tøver længere end nødvendigt og forsvarligt med Bekendtgørelsen, eller at Rigsdagen ikke har den Tillid til Administrationen, at den vil sørge for, at Loven kommer i Lovtidenden saa tidligt som muligt, har Rigsdagen altid den Udvej, at det staar i dens Magt at kunne indsætte en Bestemmelse om, naar den skal træde i Kraft. Naar Rigsdagen ikke har gjort det i disse og i mangfoldige andre Tilfælde, har det selvfølgelig været, fordi Rigsdagen har været overbevist om, at Administrationen vilde sætte Loven i Lovtidenden, ligesaa snart de Forudsætninger, som vare nødvendige for Lovens Ikrafttræden, vare komne til Stede. Og jeg mener, at hvis det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) i Realiteten havde gjort gældende, at nogle af disse Love vare traadte for silde i Kraft, vilde han have haft Uret.

Der er endnu en fjerde Lov, nemlig Loven om Sødestoffer, som det ærede Medlem har nævnet. Ogsaa den kom først i Lovtidenden en Tid efter, at den var bleven stadfæstet, og i dette Tilfælde gælder det, at der var ingen Forberedelser at